

Sygn. akt I C 886/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2014 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Izabela Kosińska – Szota

Protokolant Lucyna Kazimierzuk

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2014 r. w Kłodzku na rozprawie

sprawy z powództwa e. z siedzibą w W.

przeciwko E. W.

o zapłatę 450,77 zł

oddala powództwo.

Sygn. akt 886/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa e. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej E. W. kwoty 450,77 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu i zasądzenie kosztów procesu wskazując, że pozwaną (...) Bank S.A. łączyła umowa bankowa, na podstawie której bank oddał do dyspozycji pozwanej środki pieniężne, a pozwana zobowiązała się do zwrotu udzielonej jej kwoty wraz z odsetkami w ustalonych terminach spłaty, lecz się z tego zobowiązania nie wywiązała, a bank wypowiedział pozwanej umowę. Strona powodowa podała, że w dniu 21 sierpnia 2013 r. zawarła z bankiem umowę przelewu wierzytelności, cedując na rzecz strony powodowej całość praw i obowiązków wynikających z zawartej z pozwaną z wierzycielem pierwotnym. Strona powodowa wskazała, że na dochodzoną pozwem kwotę składa się należność główna 229,39 zł, odsetki karne 221,38 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Bank S.A. i strona powodowa e. z siedzibą w W. zawarły w dniu 21 sierpnia 2013 r. umowę przelewu bliżej nieokreślonych wierzytelności.

Dowód:

- umowa przelewu wierzytelności z dnia 21.08.2013 r. – k.25 - 28

W dniu 22 sierpnia 2013 r. (...) Bank S.A. sporządził zawiadomienie do pozwanej o sprzedaży przysługującej mu wierzytelności z tytułu umowy (...).

Dowód:

- zawiadomienie z dnia 22.08.2013 r. – k.22

Strona powodowa wystawiła w dniu 31 marca 2014 r. wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, wg którego nabyła wymagalną wierzytelność wobec dłużnika w kwocie 450,77 zł, w tym 229,39 zł z tytułu kapitału, 221,38 zł z tytułu odsetek.

Dowód:

- wyciąg z ksiąg rachunkowych – k.17

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 339 § 1 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W myśl zaś art. 340 k.p.c. wyrok wydany w nieobecności pozwanego nie będzie zaoczny, jeżeli pozwany żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności albo składał już w sprawie wyjaśnienia ustnie lub na piśmie.

Pozwana E. W. nie stawiła się na rozprawę – wezwanie złożono do akt ze skutkiem doręczenia, nie wniosła o przeprowadzenie rozprawy w swojej nieobecności, nie złożyła wyjaśnień w sprawie, a zatem zachodziły podstawy do wydania wyroku zaocznego.

W myśl przepisu art. 339 § 2 k.p.c. wydając wyrok zaoczny, Sąd przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W ocenie Sądu, twierdzenia strony powodowej zawarte w pozwie budzą uzasadnione wątpliwości.

W świetle przeprowadzonych na wniosek strony powodowej dowodów w postaci umowy przelewu wierzytelności z dnia 21 sierpnia 2013 r., zawiadomienia z 22 sierpnia 2013 r. i wyciągu z ksiąg rachunkowych sporządzonych przez stronę powodową nie sposób uznać, by strona powodowa udowodniła dochodzone roszczenie.

Przepis art.6 k.c. stanowi, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Z żadnego z wyżej wymienionych dowodów w sprawie nie wynika, że strona powodowa nabyła wierzytelność przysługującą (...) Bankowi S.A. w W. od pozwanej E. W.. Na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 21 sierpnia 2013 r., która została złożona bez załączników, w szczególności zawierających nabyte wierzytelności - stwierdzić można tylko, że taka umowa została zawarta między stroną powodową a (...) Bankiem S.A. Strona powodowa nie przedłożyła załącznika nr 1 i 2 wskazanych w przedmiotowej umowie zawierającego listę nabytych wierzytelności, które zostały przeniesione na rzecz strony powodowej, tak by Sąd mógł zweryfikować, czy istotnie wierzytelność przysługująca pierwotnemu wierzycielowi na mocy umowy zawartej przez pozwaną z pierwotnym wierzycielem od pozwanej została nabyta przez stronę powodową i w jakiej wysokości.

Stanowczo stwierdzić wypada, że dowodem istnienia wierzytelności przysługującej względem określonego dłużnika nie może być wyciąg z ksiąg rachunkowych, czy też zawiadomienie o cesji. Rzeczą strony powodowej było przedstawienie takich dokumentów, które dowodziłyby, iż na mocy umowy przelewu wierzytelności dokonano sprzedaży wierzytelności przysługującej od pozwanej, po drugie, że określona wierzytelność istnieje.

Z samego faktu, że strona powodowa sporządziła dokument w postaci zawiadomienia o cesji wierzytelności, adresowany do pozwanej, nie wynika fakt istotny, a mianowicie, że wierzytelność przeciwko pozwanej w ogóle istniała, nie wspominając o jej wysokości, tym bardziej, że powód nie wykazał, aby owo "zawiadomienie" w ogóle zostało doręczone pozwanej w taki sposób, że mogła się ona zapoznać z jego treścią. Pismo to, jako dokument prywatny, stanowi jedynie dowód tego, że osoba, która jej podpisała złożyła oświadczenie określonej treści. Nie jest natomiast dowodem na fakt istotny dla rozstrzygnięcia sprawy.

Zwrócić należy uwagę, że wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu jest w odniesieniu do obecnie obowiązujących przepisów dokumentem prywatnym, co wynika z przepisu art.194 ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (tekst jednolity Dz. U. z 2014 r. poz. 157).

Na podstawie dowodów zaoferowanych przez stronę powodową Sąd ustalił jedynie, że na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 21 sierpnia 2013 r. strona powodowa nabyła od (...) Banku S.A. bliżej nieokreślone wierzytelności.

Mając zatem na względzie przedstawione przez stronę powodową dowody, brak jest podstaw, by na ich mocy stwierdzić, że przysługuje jej jakiegokolwiek roszczenie od pozwanej E. W. i z tego względu na podstawie przepisu art. 6 k.c. Sąd oddalił powództwo strony powodowej jako nieudowodnione.

13.10.2014 r.